

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 mai 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan și Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, declarate de avocații Foltea Vasile și Doga Cristina în numele inculpaților

Tîmbur Igor

și

Croitoru Gheorghii.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 11.02.2015 - 13.03.2017;

2. Instanța de apel: 06.04.2017 - 17.01.2018;

3. Instanța de recurs: 10.04.2018 - 29.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 13 martie 2017, Tîmbur Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.326 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani. În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

Prin aceeași sentință, Croitoru Gheorghii a fost achitat în baza art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Tîmbur Igor, deținând funcția de ofițer de investigație în cadrul Inspectoratului de poliție Nisporeni în baza ordinului nr.xx din 31 mai 2013, adică fiind o persoană publică, la data de 08 iulie 2014, a primit de la Teleman Valentin suma de 500 euro, pentru a influența persoane publice din cadrul Inspectoratului de poliție Nisporeni ca ultimul să nu fie tras la răspundere pentru faptul păstrării ilegale a armei de vânatoare și a munițiilor depistate în urma efectuării percheziției la domiciliul său.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Tîmbur Igor întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal după indicii calificativi: primirea de

bani, pentru sine, de către o persoană care are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

2.1. La fel, instanța a constatat că Croitoru Gheorghii este învinuit în faptul că, deținând funcția de ofițer de investigație în cadrul Inspectoratului de poliție Nisporeni în baza ordinului nr.xx din 28 iunie 2013, fiind o persoană publică, acționând prin înțelegere prealabilă cu Tîmbur Igor, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe: La data de 08 iulie 2014, aproximativ între orele 09.30 - 10.00, acționând în comun acord cu Tîmbur Igor, în temeiul hotărârii de efectuare a percheziției și încheierii judecătorului de instrucție din 04.07.2014, au efectuat o percheziție la domiciliu cet.Teleman Valentin din s.Iurceni, r-nul Nisporeni, unde au depistat o armă de vânătoare păstrată ilegal de către ultimul și patru cartușe de calibru mic care, conform raportului de expertiză nr.297 din 23 decembrie 2014, sunt muniții, cartușe valabile pentru tragere pentru arme de vânătoare și pistoale, revolvere și arme de producție al altor state.

Tot atunci, în cadrul discuțiilor purtate cu Teleman Valentin, Tîmbur Igor i-a comunicat că urmează a fi tras la răspundere conform legislației pentru faptul păstrării ilegale a armei și munițiilor depistate, iar fapta comisă se pedepsește cu închisoare de la 3 la 6 ani. În continuarea intențiilor sale criminale orientate spre primirea ilegală a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, Croitoru Gheorghii acționând prin înțelegere prealabilă cu inculpatul Tîmbur Igor, au extorcat și au primit de la Teleman Valentin suma de 500 euro, echivalentul sumei de 9562 lei, pentru a nu-l trage la răspundere pentru faptul păstrării ilegale a armei de vânătoare și a munițiilor depistate în urma efectuării percheziției la domiciliul acestuia.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Croitoru Gheorghii au fost calificate în baza art.324 alin.(2) lit.c), d) Cod penal după indicii calificativi - fiind persoană publică, a extorcat și a primit bani ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini o acțiune în exercitarea obligațiilor de serviciu.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal - Ig.Tîmbur la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale și Gh.Croitoru la 3 ani închisoare, ambii cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, invocând că probele administrate cert dovedesc faptele prejudiciabile săvârșite de ambii inculpați și că acțiunile lor urmează a fi corect încadrate în baza art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, deoarece aceștia nu urmau să întreprindă acțiuni ce țin de atribuțiile lor de serviciu, ci urmau să influențeze persoane publice din cadrul IP Nisporeni; - instanța dispunând achitarea lui Gh.Croitoru, incorect și-a întemeiat soluția doar pe declarațiile acestuia, ignorându-le pe cele ale martorilor V.Teleman, V.Teleman, C.Ulinici și ale inculpatului Ig.Tîmbur, care unanim au declarat

că Gh.Croitoru a văzut și a auzit despre faptul transmiterii mijloacelor bănești în cuantum de 500 euro, ce au fost preținși și primiți de către Ig.Țimbur; - motivând soluția precum că Gh.Croitoru nu a primit personal careva mijloace bănești, instanța a apreciat eronat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, deoarece prin prezența sa acesta a contribuit la determinarea manifestării de voință, a creat circumstanțele necesare pretinderii și primirii banilor și prin acțiunile de curmare a actului infracțional a confirmat intenția colegului de a efectua un trafic de influență; - instanța în privința lui Ig.Țimbur a aplicat o pedeapsă mai aspră decât cea solicitată de partea acuzării;

- avocatul V.Foltea în numele inculpatului Ig.Țimbur, casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 1 an, pe motiv că instanța, contrar prevederilor art.76, 78 Cod de procedură penală, incorect a individualizat pedeapsa, fără a ține seama de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite, a acceptat să colaboreze cu organele de drept într-o stabilire obiectivă a tuturor circumstanțelor faptei, că nu are antecedente penale și se caracterizează pozitiv la locul de muncă, precum și lipsa circumstanțelor agravante, care luate în ansamblu, permiteau de a-i aplica o pedeapsă sub formă de amendă, ce ar fi fost una echitabilă, întru realizarea scopului legii penale; - declarațiile martorilor acuzării privind pretinsa amenințare cu tragerea la răspundere penală pentru păstrarea armelor neînregistrate corespunzător, chipurile expuse de inculpatul Ig.Țimbur în cadrul efectuării percheziției la 08.07.2014, sunt neveridice; nu s-a expus instanța nici asupra argumentului apărării referitor la faptul că, inculpatul a fost lipsit de dreptul de a se apăra efectiv din considerentul că Procuratura, contrar prevederilor art.113 Cod penal, nu a calificat corect acțiunile acestuia, astfel că prin formularea neîntemeiată a unei acuzații mai grave, inculpatul a fost lipsit de dreptul de a încheia un acord de recunoaștere a vinovăției ori de a cere, în cadrul ședinței preliminare, examinarea cauzei conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, pentru a putea beneficia de avantajele efectului clemenței din partea statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, apelul declarat de avocatul V.Foltea a fost respins ca nefondat și admis apelul declarat de procuror, casată sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țimbur Igor și Croitoru Gheorghii au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, fiecare la câte 3 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art.65 alin.(3) Cod penal, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de câte 3 ani, fiecare.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a constatat că *Tîmbur Igor*, deținând funcția de ofițer de investigație în cadrul Inspectoratului de poliție Nisporeni în baza ordinului nr.xx din 31 mai 2013, adică fiind persoană publică, acționând prin înțelegere prealabilă cu *Croitoru Gheorghii* care, deținea funcția de ofițer de investigație în cadrul Inspectoratului de poliție Nisporeni în baza ordinului nr.xx din 28 iunie 2013, adică fiind persoană publică, au comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe.

La 08 iulie 2014, aproximativ între orele 09.30 - 10.00, acționând în comun acord, *Tîmbur Igor* și *Croitoru Gheorghii*, în temeiul hotărârii de efectuare a percheziției și încheierii judecătorului de instrucție din 04 iulie 2014, fiind investiți de a efectua percheziția la domiciliul cet. Telean Valentin din s.Iurceni, r-nul Nisporeni, unde au depistat o armă de vânătoare păstrată ilegal de către acesta și patru cartușe de calibru mic care, conform raportului de expertiză nr.297 din 23.12.2014, s-a constatat a fi muniții, cartușe valabile pentru arme de vânătoare și pistoale, revolvere și arme de producție a altor state.

Tot atunci, în cadrul discuțiilor purtate cu Telean Valentin, *Tîmbur Igor* i-a comunicat primului că urmează a fi tras la răspundere conform legislației pentru faptul păstrării ilegale a armei și munițiilor depistate, iar fapta comisă se pedepsește cu închisoare de la 3 la 6 ani.

În continuarea intențiilor sale criminale orientate spre primirea ilegală a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, *Tîmbur Igor* acționând prin înțelegere prealabilă cu *Croitoru Gheorghii*, au pretins și au primit de la Telean Valentin suma de 500 euro, ceia ce constituie echivalentul sumei de 9562 lei, pentru a influența persoane publice din cadrul Inspectoratului de poliție Nisporeni, ca Telean Valentin să nu fie tras la răspundere pentru faptul păstrării ilegale a armei de vânătoare și a munițiilor depistate în urma efectuării percheziției la domiciliul acestuia.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de apel a reținut că, în drept, fapta inculpaților *Tîmbur Igor* și *Croitoru Gheorghii* întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, după indicii calificativi - *traficul de influență manifestat prin pretinderea și primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție publică, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două persoane.*

4.2. Instanța de apel reluând cercetarea judecătorească, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, audiind suplimentar inculpatul Ig.*Tîmbur*, care a declarat că-și susține declarațiile date anterior, prin care și-a recunoscut parțial vina, indicând că împreună cu Gh.*Croitoru*, efectuând percheziția la domiciliul lui V.*Telean* și depistând o armă de vânătoare și muniții pe care acesta le deținea ilegal, în momentul întocmirii

procesului-verbal, la propunerea lui V.Teleman, necunoscând legislația cu privire la arme și neștiind că după efectuarea expertizei arma deținută ilegal nu se întoarce persoanei de la care a fost ridicată, a hotărât să-l ajute să-i fie restituită arma primind de la acesta 500 euro, pe care le-a folosit pentru necesități personale, gândindu-se că va putea influența persoana responsabilă de arme din cadrul IP Nisporeni, pentru a-l putea ajuta pe V.Teleman să-și înregistreze arma, însă ulterior, citind legea, și-a dat seama că nu este posibil de a-i restitui arma, din care motiv nu a mai încercat să influențeze persoana responsabilă de arme din cadrul IP Nisporeni și a decis să restituie suma de 500 euro. Când V.Teleman s-a apropiat de el și i-a propus banii, Gh.Croitoru nu era în cameră, ci se afla pe balcon și nu este sigur dacă ultimul a auzit discuția lor. În instanța de apel a concretizat că Gh.Croitoru posibil a auzit când V.Teleman i-a propus 500 lei, dar când i-a fost transmisă suma de 500 euro, ei se aflau în același loc;

- declarațiile inculpatului Gh.Croitoru, care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, indicând că nu a văzut ca cineva să ceară, să ofere sau să primească careva bani;

- declarațiile martorului V.Teleman, care a declarat că la efectuarea percheziției de către Ig.Țimbur și Gh.Croitoru, dânsul le-a prezentat o pușcă de vânătoare, pe care o deținea ilegal. În timp ce Ig.Țimbur întocmea procesul-verbal, fiica sa C.Ulinici i-a propus să nu-l tragă la răspundere și să se înțeleagă într-un alt mod și anume, i-a propus bani, iar acesta i-a răspuns că „se poate”. Ulterior, Ig.Țimbur i-a spus că urmează să-i dea suma de 500, înțelegând că este vorba de 500 lei, el a adus această sumă, dar Ig.Țimbur i-a zis că nu 500 lei, dar 500 euro, în caz contrar riscă închisoare de la 3 la 6 ani, astfel dânsul i-a adus și i-a transmis o bancnotă de 500 euro. Faptul dat l-a văzut și Gh.Croitoru, însă acesta nu i-a cerut și nu a primit de la el careva bani, concretizând că acesta din urmă a văzut momentul când i-a fost propus lui Ig.Țimbur 500 lei, aceștia ambii se aflau la terasă, iar când a adus 500 euro, inculpații se aflau la balcon și Gh.Croitoru a văzut totul;

- declarațiile similare ale martorilor V.Teleman și C.Ulinici date în prima instanță, care au fost date citirii în instanța de apel, pe motivul lipsei justificate a acestora, fiind plecați peste hotarele țării, din care rezultă că în timp ce Ig.Țimbur întocmea un proces-verbal, C.Ulinici i-a propus să nu-l tragă la răspundere pe tatăl lor și să se înțeleagă într-un alt mod, cu ce acesta a fost de acord, au văzut că V.Teleman i-a transmis lui Ig.Țimbur 500 lei, pe care însă ultimul nu i-a luat, tatăl lor a revenit cu o bancnotă de 500 euro, după care inculpații au împachetat arma și au plecat, iar tatăl le-a comunicat că a transmis acestora 500 euro, pentru a nu fi tras la răspundere. De asemenea, V.Teleman a mai indicat că Gh.Croitoru a văzut cum tatăl său i-a transmis lui Ig.Țimbur banii, iar C.Ulinici a concretizat că când tatăl ei i-a transmis lui Ig.Țimbur banii, Gh.Croitoru era la balcon și nu-i este cunoscut dacă acesta a văzut momentul transmiterii banilor, respectiv și actele cauzei, a concluzionat că aceste probe sunt pertinente, concludente, utile și veridice, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpaților Ig.Țimbur și Gh.Croitoru în comiterea

infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Concomitent, instanța de apel, a conchis că probele menționate infirmă declarațiile inculpatului Gh.Croitoru și demonstrează incontestabil vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii de care a fost găsit vinovat, deoarece prin acțiunile sale inculpați, fiind persoane publice, urmau să întreprindă careva acțiuni și anume, să influențeze persoanele publice din cadrul IP Nisporeni, iar din declarațiile martorilor rezultă cert că mijloacele bănești au fost transmise în prezența lui Gh.Croitoru, care auzea și înțelegea conținutul discuțiilor ce a avut loc între I.Țîmbur și V.Teleman. În concluzie, instanța de apel a constatat că prin înregistrările convorbirilor se dovedește prezența laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență.

Subsecvent celor reținute supra, instanța de apel a considerat că incorect prima instanță a dispus achitarea lui Gh.Croitoru, pe motiv că nu a fost dovedită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.326 Cod penal, or banii care constituie obiectul examinării au fost restituiți de Ig.Țîmbur, prin urmare primirea, pretinderea, a avut loc anterior, fapt obiectiv care nu trebuie demonstrat.

Nerecunoașterea vinei de către Gh.Croitoru, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept a inculpatului de a nu se autoincrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO.

Instanța de apel reținând argumentele expuse de partea apărării în numele inculpatului Ig.Țîmbur, care de facto critică soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, solicitând ca acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 1 an, considerând că instanța nu a individualizat just pedeapsa aplicată, fără a ține cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză - căința sinceră și recunoașterea vinei, deoarece reieșind din comportamentul inculpatului, acesta și-a recunoscut vina după ce partea acuzării a solicitat încadrarea acțiunilor inculpaților în baza art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, iar faptul că acesta recunoaște primirea sumei de 500 euro, dar nu recunoaște că a avut careva înțelegere cu Gh.Croitoru, nu poate fi considerat că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer. Afirmăția, precum că nu a discutat cu Gh.Croitoru despre faptul primirii banilor, instanța a apreciat-o ca o modalitate și o tentativă de a-l exonera pe ultimul de răspundere penală.

Referitor la pedeapsa ce urmează a le fi aplicată inculpaților, instanța de apel, ținând seama de prevederile art.61, 75 Cod penal, reieșind din faptul că prejudiciul cauzat a fost restituit și V.Teleman nu are careva pretenții față de inculpați, a concluzionat că aceștia pot fi corecți și reeducați în condițiile aplicării unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei, ca fiind un mijloc de corectare și reeducare a acestora, întru a înțelege că trebuie să respecte legile și normele de conviețuire socială, în scopul exclusiv al asigurării recunoașterii și respectului drepturilor și libertăților celorlalți și în vederea satisfacerii cerințelor juste ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale

într-o societate democratică.

Totodată, instanța de apel, a considerat ca la pedeapsa principală stabilită inculpaților, urmează a fi aplicate și prevederile art.65 alin.(3) Cod penal - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- avocatul V.Foltea în numele inculpatului Ig.Tîmbur care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, pe motiv că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate în apel privind încălcările de procedură admise de organul de urmărire penală în procesul cercetării faptelor prejudiciabile imputate lui Ig.Tîmbur; - instanța a reținut declarațiile neveridice ale membrilor familiei Teleman/Ulinici în partea care vizează pretinsa extorcare a banilor; - calificând incorect acțiunile inculpatului, Ig.Tîmbur a fost lipsit de dreptul de a se apăra efectiv și de a beneficia de avantajele procedurilor prevăzute de art.364¹ și 504 Cod de procedură penală; - instanța incorect a individualizat pedeapsa și nu a reținut circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 alin.(1) lit.a), e), f) Cod penal, inclusiv și săvârșirea pentru prima dată a infracțiunii, precum și lipsa celor agravante, astfel nu și-a motivat soluția referitor la stabilirea pedepsei; - aplicând dispozițiile art.65 alin.(3) Cod penal, instanța nu a motivat din care considerente ajunge la concluzia de a-i aplica inculpatului pedeapsa complementară, pe când sancțiunea normei incriminate, nu prevede posibilitatea aplicării în privința persoanei fizice a pedepsei sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții publice;

- avocatul C.Doga în numele inculpatului Gh.Croitoru care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, deoarece din declarațiile martorilor reiese că inculpatul nu a pretins vreodată că are sau ar avea vreo influență asupra vreunui funcționar public care urmează să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu, dânsul nu a promis nici o intervenție pe lângă vreun funcționar spre a-l determina să facă sau să nu facă un act care depinde de funcțiile lui de serviciu și nici nu a pretins, acceptat și primit bani de la martor, circumstanțe care vin în coroborare cu declarațiile lui Ig.Tîmbur; - instanța neîntemeiat nu a reținut declarațiile martorilor, care au relatat că în

momentul când V.Teleman a propus lui Ig.Țimbur bani, Gh.Croitoru nu era prin preajmă, acesta se afla la balcon; - învinuirea incriminată se axează pe declarațiile martorului V.Teleman și V.Teleman, precum că Gh.Croitoru era de față în momentul transmiterii banilor, dar totodată relatează că acesta nu a cerut bani, nu a primit bani și nu a purtat discuții privind o posibilă exercitare a vreunei influențe asupra unui terț funcționar, ceea ce se confirmă prin declarațiile martorului C.Ulinici și a inculpatului Ig.Țimbur, care au afirmat că în acel moment Gh.Croitoru nu era de față, de unde se deduce că nu a fost realizată latura obiectivă a infracțiunii de care acesta a fost recunoscut vinovat.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul C.Doga în numele inculpatului Gh.Croitoru.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurenta critică soluția instanței de apel invocând drept erori de drept temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material, prin prisma criticelor formulate de recurentă sub aspectul temeiurilor invocate, Colegiul penal constată că acestea nu sunt incidente cazului de casare a deciziei recurate.

Astfel, Colegiul penal reține că, potrivit sentinței, inculpatul Gh.Croitoru a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Examinând apelurile declarate împotriva sentinței, instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a considerat că inculpatul Gh.Croitoru urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată, temei ce a servit la reîncadrarea acțiunilor inculpatului Ig.Țimbur, care a fost recunoscut vinovat în baza art.326 alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, examinând cauza în ordine de apel, instanța a decis condamnarea inculpaților Ig.Țimbur și Gh.Croitoru pentru fapta prejudiciabilă săvârșită în baza art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Astfel, instanța de control judiciar (*judex ad quem*), în temeiul efectului devolutiv al apelului, conform art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, repunând în discuție cauza printr-o nouă judecată și analizând actele și lucrările dosarului, a reținut că acuzația de

trafic de influență adusă inculpatului Gh.Croitoru se bazează pe depozițiile martorului denunțator V.Teleman, pe declarațiile martorilor V.Teleman și V.Ulinici, precum și pe cele ale inculpatului Ig.Țîmbur.

Examinând declarațiile martorului denunțator V.Teleman, Colegiul penal observă că potrivit acestora, inculpatul Gh.Croitoru nu i-a promis că va influența în mod direct funcționarul public din cadrul IP Nisporeni ca dânsul să nu fie tras la răspundere pentru faptul păstrării ilegale a armei de vânătoare și a munițiilor depistate în urma efectuării percheziției. Însă acesta a efectuat percheziția împreună cu Ig.Țîmbur și nemijlocit a fost prezent la convorbirea dintre acesta și V.Teleman, și a văzut cum acesta din urmă i-a transmis banii lui Ig.Țîmbur, deoarece se afla în spatele lui, după care ambii s-au urcat în automobil și au plecat. Din declarațiile acestui martor mai rezultă că, când feciorul său s-a adresat la Ig.Țîmbur pentru a-i restitui banii primiți, ultimul i-a arătat spre clădire și a zis că trebuie pe toți să-i împace, sunt avocați, polițiști (f.d.29-31 v.2).

În același context, se rețin și declarațiile martorilor V.Teleman și C.Ulinici, care au afirmat că tatăl lor a transmis lui Ig.Țîmbur o bancnotă de 500 de euro când acesta se afla împreună cu Gh.Croitoru la balcon, după care ambii polițiști au plecat. V.Teleman a mai concretizat că după ce tatălui său i-a fost întocmit proces-verbal, dânsul s-a adresat la Ig.Țîmbur pentru a restitui banii, și întrebându-l unde-s banii, acesta i-a arătat sediul comisariatului, zicând că sunt procurori, avocați și alții, și că din acea sumă poate să-i restituie 50-100 euro, sumă ce i-a revenit dânsului.

În consecință, din coroborarea tuturor probelor administrate în cauză rezultă în mod cert că inculpatul Gh.Croitoru a realizat latura obiectivă a infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, deoarece a sprijinit constant activitatea infracțională desfășurată de inculpatul Ig.Țîmbur, prin prezența sa în timpul pretinderii banilor acestora de la V.Teleman, pentru a influența în mod direct funcționarul public din cadrul IP Nisporeni ca V.Teleman să nu fie tras la răspundere pentru faptul păstrării ilegale a armei de vânătoare și a munițiilor depistate în urma efectuării percheziției.

În sensul celor reținute *supra*, se constată că, în cazul dat, Gh.Croitoru a cooperat cu Ig.Țîmbur la săvârșirea infracțiunii, urmărind același rezultat infracțional, prin urmare afirmația recurentei, precum că lipsește latura subiectivă a infracțiunii, este lipsită de temei. Mai mult, s-a constatat că Ig.Țîmbur din suma extorcată a restituit doar 100 dolari SUA ce i-au revenit lui, iar restul sumei nu a fost restituită, după cum au declarat martorii V.Teleman și V.Teleman, că Ig.Țîmbur le-a zis că restul banilor a fost transmisă altor persoane.

Generalizând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Gh.Croitoru în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal și, în cele din urmă, temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu și-au

găsit confirmare, deoarece hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fapta constatată corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, mijloacelor de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii și faptei săvârșite nu i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece în cadrul dezbaterilor judiciare partea acuzării a solicitat reîncadrarea acțiunilor inculpaților Ig.Țimbur și Gh.Croitoru din prevederile art.324 alin.(2) lit.c), d) Cod penal în cele ale art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, decizia instanței de apel se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Respectiv, argumentele recurente nu sunt întemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, detaliat motivată sub toate aspectele și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, din care motiv Colegiul conchide că recursul avocatului declarat în numele inculpatului Gh.Croitoru privind nevinovăția acestuia, urmează a fi respins ca inadmisibil.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul V.Foltea în numele inculpatului Ig.Țimbur.

Colegiul penal, judecând recursul declarat de avocatul V.Foltea, sesizează că acesta contestă hotărârea recurată doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului Ig.Țimbur, dar totodată, din textul recursului rezultă că acesta critică hotărârea și sub aspectul că instanța nu a dat răspuns asupra tuturor motivelor invocate de el în apel referitor la încălcările de procedură ce au avut loc pe parcursul judecării cauzei, invocând drept temeiuri prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau pedeapsa a fost individualizată contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile date în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

Astfel, lipsită de temei este afirmația recurentului, precum că din cauza că acțiunile inculpatului au fost incorect calificate, acesta a fost lipsit de dreptul de a se apăra efectiv și de a beneficia de avantajele procedurilor prevăzute de art.364¹ și 504 Cod de procedură penală, deoarece în cadrul dezbaterilor judiciare partea acuzării a solicitat reîncadrarea acțiunilor inculpaților din prevederile art.324 alin.(2) lit.c), d) Cod penal în cele ale art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, iar partea apărării în dezbateri a fost de acord cu încadrarea dată, solicitând doar excluderea calificativului „de două persoane”, totodată considerând că acuzarea s-a expus corect asupra faptelor săvârșite de Ig.Țimbur și exprimându-și dezacordul cu calificativul „de două persoane”, inculpatul nu putea beneficia de avantajele procedurilor prevăzute de art.364¹ și 504 Cod de procedură penală, dat fiind că nu a recunoscut în întregime, ci doar parțial, fapta comisă împreună și prin

înțelegere prealabilă cu Gh.Croitoru, pe când legiuitorul a condiționat judecata pe baza probelor administrate în cadrul procedurii pre-judiciare prin recunoașterea de către inculpat în totalitate a faptelor incriminate, pentru săvârșirea cărora a fost deferit justiției.

Neîntemeiat este și argumentul recurentului privind caracterul neveridic al declarațiilor martorilor în partea care vizează pretinsa extorcare a banilor.

În acest sens, Colegiul reține că declarațiile martorilor servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări imporate pentru justa soluționare a cauzei, ca probe acestea se verifică și se apreciază de instanță, după propria convingere, formată în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Prin urmare, instanța de apel audiind suplimentar martorii și inculpații în instanța de apel și verificând declarațiile martorilor date în prima instanță, care coroborează cu probele scrise, le-a reținut ca fiind probe ce confirmă vinovăția inculpatului Ig.Tîmbur.

Aspectele invocate în susținerea cererii de recurs prin prisma temeiurilor invocate la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală nu și-au găsit aplicabilitate. Poziția părții apărării privitor la greșita individualizare a pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, nu poate în sine să ducă la casarea hotărârii judecătorești recurate, dacă aceasta nu este fundamentată pe niște circumstanțe de fapt și de drept incidente cauzei, de natură să schimbe soluția adoptată.

Colegiul atestă că, potrivit art.75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv anterior nu a fost judecat, și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru faptele comise, de

influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de toate circumstanțele atenuante ale cauzei și lipsa celor agravante, și corect a conchis că corijarea inculpatului va fi atinsă prin aplicarea unei pedepsei cu închisoare, cu suspendarea executării ei pe un termen de probațiune.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta, după cum a fost individualizată de instanță, rezultă din gradul pericolului social al infracțiunii, fiind respectat criteriul proporționalității.

Deci, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, fiind aplicată în limitele legii.

Subsidiar la cele ce preced, urmează a se aminti părții apărării că, în cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie înțeleasă în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. Persoanele care comit infracțiuni de corupție au calitatea de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite față de alți infractori, astfel că și aprecierea a careva circumstanțe, ca atenuante sau excepționale, obligă instanțele de judecată să manifeste o deosebită atenție.

Prin urmare, afirmația apărării că pedeapsa pentru infracțiunea comisă de inculpat este una prea aspră și că instanța nu a reținut circumstanțele atenuante, precum că Ig.Țimbur a recunoscut fapta sa, deci și-a asumat responsabilitatea pentru ceea ce a săvârșit, a conștientizat gravitatea celor comise și s-a căit sincer, circumstanțe care luate în ansamblu atenuază pedeapsa, iar legea prevede pedepse alternative închisorii, inclusiv amenda, nu pot fi reținute ca motive ce ar putea justifica aplicarea unei pedepse sub formă de amendă inculpatului.

Colegiul penal, reiterează că pedeapsa principală precum a fost individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul va respinge și alegațiile părții apărării referitor la încălcările de procedură admise de organul de urmărire penală în procesul cercetării faptelor prejudiciabile imputate lui Ig.Țimbur, deoarece asupra acestor încălcări s-a expus procurorul în Procuratura Anticorupție, E.Balan, care a examinat cererea avocatului V.Foltea și prin ordonanță motivată din 30.01.2015 a respins-o, ca fiind neîntemeiată și nefondată, totodată informând apărarea că în caz de dezacord cu soluția adoptată este în

drept, în temeiul art.299 Cod de procedură penală, de a o contesta la procurorul ierarhic superior, ce la caz nu a avut loc (f.d.188-189 v.1).

Referitor la motivul invocat de partea apărării, precum că sancțiunea art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal nu prevede în calitate de pedeapsă principală sau complementară privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau de a ocupa anumite funcții, astfel că instanța de apel aplicând dispozițiile art.65 alin.(3) Cod penal a stabilit în privința inculpatului Ig.Țimbur pedeapsa în alte limite decât cea prevăzută de lege, Colegiul penal reține că, potrivit dispozițiilor art.65 alin.(3) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Ajungând la concluzia de a aplica pedeapsa complementară, în toate cazurile de constatare a faptului că infracțiunile au fost săvârșite în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități de către inculpați, în temeiul art.62 alin.(1) lit.b) Cod penal, instanțele urmează să-și motiveze soluția și să se expună asupra necesității aplicării sau neaplicării privării inculpatului de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Însă, rezultând din conținutul hotărârii adoptate de către instanța de apel, ultima nu a argumentat soluția privind interzicerea acestui drept raportat la situația de fapt reținută în cauză, făcând doar uz de dispoziția legală prescrisă, fără a desfășura concluziile în această parte, întru a fi stabilit clar de care împrejurării specifice ale funcției publice deținute s-au folosit inculpații la săvârșirea infracțiunii imputate sau de care activitate s-au folosit la săvârșirea infracțiunii, de rând ce aceste dispoziții ale normei penale nu sunt obligatorii.

Prin urmare, Colegiul penal constată că sunt întemeiate criticele părții apărării în numele inculpatului Ig.Țimbur la acest capitol, totodată, ținând cont de prevederile art.426 Cod de procedură penală, cele expuse supra se extind și asupra inculpatului Gh.Croitoru, deoarece pedeapsa complementară prevăzută în art.65 alin.(3) Cod penal, aplicată de instanța de apel în privința ambilor inculpați, nu este justificată și motivată, fapt ce impune de a se interveni la acest capitol în hotărârea judecătorească adoptată.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Astfel, Colegiul penal conchide de a admite recursurile ordinare declarate de avocați în numele inculpaților, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea

aplicării prevederilor art.65 Cod penal, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(4), 434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocații Foltea Vasile și Doga Cristina în numele inculpaților Tîmbur Igor și Croitoru Gheorghii, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, în cauza penală în privința acestora, în partea aplicării prevederilor art.65 alin.(3) Cod penal, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, prin care exclude mențiunea „În conformitate cu prevederile art.65 alin.(3) Cod penal, Croitoru Gheorghii Ivan și Tîmbur Igor Ion se privează de dreptul de a exercita funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 (cinci) ani”.

Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun